

VolleyMagazine

Frauke Dirickx
Yellow Tigers
Red Dragons
Arturo di Giacomo
Lindemans Aalst
Wavoc Waverse

De familie van Koen K. uit Hoegaarden:

“De beste vakantie ooit!”

Dankzij Ethias Assistance

AUTO

België & Europa

GEZIN

overal ter wereld
verblijven max. 90 dagen

= € 10

/maand

Sluit nu uw Ethias Assistance af op ethias.be

Online betalen = morgen al verzekerd !

ethias
Doet wat moet

Jaarlijks verzekeringscontract Assistance Basis met 1 voertuig. Jaarpremie van € 120, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden. Ethias nv, Rue des Croisiers 24 te 4000 Luik, is een verzekeringsmaatschappij toegelaten in België onder het nr. 0196 en onderworpen aan het Belgisch Recht. RPR Luik BTW BE 0404.484.654 - Iban: BE72 0910 0078 4416 BIC: GKCCBEBB. De algemene voorwaarden alsook een infoche zijn beschikbaar in onze kantoren en op onze site www.ethias.be. In geval van klacht, contacteer Ethias "Dienst 2035", Prins-Bisschopssingel 73 te 3500 Hasselt, klachtenbeheer@ethias.be of de Ombudsman van de Verzekeringen (www.ombudsman.as), de Meeûssquare 35 te 1000 Brussel. Publicitair document.

Volley Magazine

Nummer 1, september 2016

Inhoud

<i>Liefde voor volleybal.....</i>	<i>2</i>
<i>Frauke Dirickx gaat studeren en ziet Yellow Tigers zich kwalificeren.....</i>	<i>4</i>
<i>Yellow Tigers.....</i>	<i>8</i>
<i>Red Dragons.....</i>	<i>9</i>
<i>Arturo Di Giacomo in de wolken met halve finale op Olympische Spelen.....</i>	<i>12</i>
<i>Olympische Spelen.....</i>	<i>13</i>
<i>Worldwide.....</i>	<i>16</i>
<i>Naam Asse-Lennik verdwijnt. Zaal Schotte in Erembodegem is nieuwe thuishaven.....</i>	<i>19</i>
<i>Club in de kijker: Wavoc Waverse.....</i>	<i>22</i>
<i>Zogezegd.....</i>	<i>24</i>

Voorwoord

Volleybal, een feest!

Nee, 'Tous ensemble' is niet dadelijk onze lijfspreuk. Zeker niet als leuze voor een nationale sportploeg.

Bij 'One team, one family' snap je ook wel de bedoeling, maar het klinkt een beetje verkrampd als er – zoals in elke familie – wel eens interne ruzietjes uitbreken.

Akkoord, het zoeken naar een gepaste leuze voor een club, zeker voor een nationaal team, is niet eenvoudig. Vraag is zelfs of het eigenlijk wel moet. 'Yes, we can' of 'Wir schaffen das' kan als een boemerang in de nek vliegen als één en ander niet blijkt te lukken. We beseffen het: op deze manier kan je kritisch staan – sommigen zullen 'cynisch' zeggen – tegenover alle voorstellen om iets leuks te koppelen aan een ploeg, hetzij in de sport, hetzij in de politiek.

Eentje dat ons wel aan staat, is eigenlijk 'Voetbal, een feest'.

Maar dan hoeven er geen politiecombi's in brand gestoken te worden, bus- en tramhokjes vernield te worden en verkeersborden met beton en alles uit de grond gerukt te worden, als het lokale ploegje eens een keer verliest en de promotie eens te meer aan de neus ziet voorbij vliegen.

Misschien kunnen we er dan toch maar beter 'Volleybal, een feest' van maken, want zelden of nooit zagen we relletjes na een wedstrijd en zoals in dit nummer op verschillende plaatsen tot uiting komt: in het volleymilieu heeft iedereen respect voor mekaar. Na winst of verlies wordt er in de plaatselijke drankgelegenheden verbreed bij een chocomelk of een pintje. Respect is er voor beide ploegen en meestal na een korte bezinningsperiode ook voor de refs.

Laten wij er de komende weken enkele feestjes van maken. Om te beginnen zaterdag 3 september in de Sportoase in Leuven bij de fandag voor de Yellow Tigers met o.a. een wedstrijd tegen Polen. Allemaal gratis.

Tevens de laatste keer dat we onze nationale vrouwenploeg nog een keertje in eigen land kunnen aanmoedigen vooraleer ze zich trachten te kwalificeren voor het EK in 2017. De beslissende matches daarvoor vinden dan weer van 22 tot 25 september plaats in de Antwerpse Lotto Arena. Niet alleen de Yellow Tigers trachten zich daar dadelijk te plaatsen voor het EK van volgend jaar, maar ook de Red Dragons zullen er hetzelfde proberen. Meteen een laatste uitdaging voor bondscoach Dominique Baeyens vooraleer hij begin januari de fakkel door geeft aan Vital Heynen.

Helpen we er in de Lotto Arena mee een feestje van te maken?

Marcel Coppens

Cover: Frauke Dirickx
(Bart Vandenbroucke)

Liefde voor volleybal

Op mijn SPORT.Blog heb ik al vaak geschreven over volleybal. Meestal euforisch, soms kritisch. Als ik euforisch was dan kwam de liefde voor het volleybal naar boven. Als ik kritisch was dan nam de bezorgdheid de bovenhand.

Dit stukje gaat over liefde voor het volleybal. Voor mij op het eerst zicht. Voor anderen niet want volleybal gaat over meer dan wat je op het eerste zicht ziet. Er bestaat in mijn ogen geen mooiere, veelzijdigere en completere sport dan volleybal.

Bevooroordeeld zegt u? Ik?

Oké, misschien een beetje. Ik volleybal sinds m'n zesde. Opgeteld is dat ondertussen al meer dan 20 jaar.

Maar het staat iedereen vrij om voor zijn sport te pleiten. Da's het mooie eraan. Misschien brengt u uw weekends door met kleiduifschieten, straatlopen, hockey, zwemmen... Vooral blijven doen zou ik zeggen.

Waarom deze liefdesverklaring voor het volleybal?

Wel, straks word ik voor het eerst vader (joepie!) en dat deed bij mij enkele vragen rijzen. De meeste niet relevant voor mijn blog maar soit, een beetje wel. Zo vraag ik mij af voor welke sport mijn kind later zal kiezen. En als het niet zou sporten dan is dat ook best oké, hoor, maar laat ons louter hypothetisch eens stellen van wel.

Ik duim zo hard dat het volleybal wordt.

'k Heb zelf volleybal, voetbal en tennis gecombineerd tot m'n zeventiende. En dan voluit voor het volleybal gekozen. En als ik 100 keer opnieuw zou mogen kiezen, ik zou 100 keer dezelfde keuze maken.

Waarom?

Volleybal is niet simpel. Noem het gerust een moeilijke sport. Eufemistisch gezegd: een uitdaging.

Om een open deur in te stampen: een kind wordt geboren en kan sjotten tegen een bal, maar een loepzuivere pas produceren? Neen, dat is vakwerk.

Ik herinner mij urenlang tegen de muur van onze garage toetsen. Duim en wijsvinger in een hartvorm rond de bal. Keer na keer proberen de bal niet te laten draaien. Streven naar die perfecte pas. Een pas die schijnbaar gewichtsloos hangt. En even blijft zweven in de lucht.

Schoon toch?

In voetbal is men wild van die traptechniek waarbij de bal zweeft en rare curven vertoont. 'Magisch! Wereldklasse! Onwaarschijnlijk!' In volleybal heet dat een float service en vallen we niet meer achterover.

Ik herinner mij pijnlijke rode armen van 'onderhands te spelen'. Armen bij elkaar, vingers bijna religieus samengevouwen. Alsof je geen volleybal aannam maar een hostie.

Een bal die je met één contact moest sturen. Staand op de tippen en toch in evenwicht. Katachtige reflexen als back-up.

Ik herinner mij het lange wachten tot we mochten leren aanvallen. Eerst geduldig leren opbouwen. Verdediging, dan opbouw en daarna pas leren aanvallen.

En aanvallen moest je ook echt leren. Anders riskeerde je die schouder kapot te slaan omdat je een verkeerde techniek had.

Ik herinner mij dat blokken. Of eerder blokken om te blokken. Zucht... Want eigenlijk was je zo klein dat wanneer je leerde blokken, je met moeite boven de netrand kwam. En toch moet je het leren want ooit kwam de dag dat je groot genoeg was en / of hoog genoeg sprong. Hoewel je dat als kind natuurlijk moeilijk snapte.

'Ja maar, volleybal is binnen. Als het mooi weer is dan zit je daar in jouw sporthal'. Gedeeltelijk akkoord. Maar dan ga je toch gewoon in het zand volleyballen. Beachvolleyballen is dé zomersport bij uitstek. En geloof mij. We leven in België. Niemand heeft ooit in hartje winter gesteld: 'Ben ik blij dat mijn kind voetbalt zodat ik buiten in de vrieskou kan staan verkleumen in de gure regen en pal in de wind tijdens de 13-0 overwinning tegen Poelkapelle.' Niemand.

Volleybal is vriendschap.

De kameraadschap tussen teamgenoten, verbroedering met tegenstanders. Een handshake en een pint. Of die cola die je kocht met het bonnetje dat je kreeg na de match.

Ach, ik herinner mij die zalige volleybalkampen. Trainen als een prof maar tussen de trainingen door wel het record 'softijs binnen lepelen' verbeteren. Of doordat je te lang op bleef op de fuif de laatste avond, de laatste dag van het kamp met kramp tot achter je oren zitten van vermoeidheid maar toch balen dat je naar huis moest.

Volleybal is een denksport.

Een schaakspel met verschillende pionnen. Geen allegaartje van door elkaar lopende snotters die hollen

achter een bal die als een springbal over en weer hotst. Nee, zonder inzicht of systeem kom je er niet.

Wanneer je eindelijk de techniek onder de knie, excuseer, in de vingers had dan moest het eigenlijk nog allemaal beginnen. Vraag een leek niet het spelsysteem van volleybal uit te leggen. 'Ze lopen allemaal door elkaar meneer en doen maar wat'.

Ik herinner mij dat we volleybal werden onderwezen. Positie per positie. Eerst op papier, daarna op het veld zonder één bal in de buurt en vervolgens door de bal te gooien. Ten slotte voor echt. Telkens sneller, hoger, ... mooier.

Volleybal is een zuivere teamsport.

En als je na enkele jaren voldoende technisch onderlegd was en het spelsysteem snapte dat zelf jouw eigen ouders misschien niet helemaal begrepen, dan leerde je samen spelen.

Niet de beste speler beslist over winst. Nee, het team doet dat. In het volleybal kan je niet dribbelen of naar je zelf passen. Nee, je bent afhankelijk van die andere. En als die toevallig minder goed was dan jij dan moest je een manier vinden om met die speler te kunnen samenspelen. Of als jij de 'zwakkere' was dan moest je jezelf onderscheiden op andere vlakken.

En ja, volleybal leent zich voornamelijk naar mensen met lengte. Maar of je nu een slungel van 2 meter bent of een vinnige speler van 1m70, beiden hebben hun plaats in het schaakspel.

Na enkele jaren volharding komt dan het besef wat een mooie sport volleybal is. Alleen sta je daar soms alleen in. Je hoort altijd over andere sporten praten. Populaire sporten. Dus het vraagt opnieuw karakter om volleybal te verdedigen. Tegen de stroom in.

Beetje eigenwijs maar dan op de goeie manier.

Je leest dat Kevin De Bruyne iedere week een huis verdient door te sjotten maar dat Red Dragons en Yellow Tigers harken voor geld en erkenning. Maar wie het spelletje volgt, weet dat het volleybal wél resultaten kan voorleggen de voorbije

jaren. Zo wonnen de Dragons tegen de Europese kampioen Frankrijk en werden de Tigers beetje wereldberoemd in Vlaanderen dankzij o.a. hun bronzen medaille op het EK de voorbije jaren. Faut le faire.

En je merkt dat je idolen in het volleybal gewoon Frank, Wout of Frauke heten en dat die na de match tijd hebben om handtekeningen uit te delen of een babbeltje te slaan. Niet dat ze op een Sportgala erkend worden maar jij weet wel wat voor een kanjers het zijn.

Dus voor volleybal kiezen, is niet kiezen voor de makkelijke weg. Maar je komt wel terecht in een wereld wars van kapsones of blitse auto's. Waar men elkaar kent en het leuk vertoeven is. Waar WAG's geen plaats hebben.

Of het nu zaterdagmorgen in een mufte sporthal aan de andere kant van 't land is of in het Sportpaleis waar je zij aan zij zit met supporters van de andere ploeg. In het volleybal heb je niet echt 'anderen'. Je supportert allebei voor het volleybal. En achteraf drink je naargelang je leeftijd samen een fristi of pint.

Om al deze redenen hoop ik stiekem dat mijn kind straks voor volleybal kiest.

En als het dat niet doet, dan is dat ook best oké!

Deze tekst werd geschreven door Pieterjan Blondeel voor zijn SPORT. Blog, een blog over grote dingen in kleine sporten en kleine dingen in grote sporten. Met een voorliefde voor volleybal maar evengoed met vertelsels over voetbal, koers, basketbal, floorbal, ...
Volg SPORT.Blog op Facebook via <https://www.facebook.com/SPORT.Blog.BE>
www.sport-blog.be

“Ik word na mijn carrière uitstekend begeleid door Sport Vlaanderen”

Nadat ze begin augustus het einde van haar actieve volleycarrière had aangekondigd, was Frauke Dirickx zelf trots en verbaasd over de massale respons die het bericht teweeg bracht. Ruim 16.000 'clickx' op Facebook TopvolleyBelgium, een pak weerklink op de sociale media, een artikel op de CEV-webstek met tal van uitsluitend positieve reacties uit binnen- en buitenland tot gevolg. “Een heel prettig gevoel,” geeft Frauke toe. Samen met Virginie De Carne was ze dan ook jarenlang het boegbeeld van het vrouwenvolley in en buiten België.

Een loopbaan van twintig jaar: eerst bij Tongeren en Herentals, nadien volgden ploegen uit Italië (Vicenza, Reggio Emilia, Sassuolo, Busto Arsizio, Conegliano, Piacenza), Spanje (Murcia), Polen (Wroclaw, Gornicza), Turkije (Fenerbahce, Bursa) en de enige tegenvaller in Roemenië (Gelati), plus vele jaren – naar schatting meer dan 250 keer – geselecteerd als spelverdeelster van de nationale ploeg, de latere Yellow Tigers. Verschillende Europese coaches bestempelden haar als één van de beste vijf spelverdeelsters van dit continent.

Nu al de betuigingen van lof en respect stilaan geluwd zijn: stopte je toch geen jaartje te vroeg?

Frauke Dirickx: “Ik denk het niet. In de loop van het voorbije seizoen kreeg ik het gevoel dat ik moest stoppen. Een gevoel, ja! Want we hadden in Bursa een superleuke ploeg, we kregen toffe trainingen, fysiek had ik geen enkel probleem, we hadden een uitstekende osteopaat, die me na het EK helemaal kon oplappen, zodat ik zelfs een seizoen zonder pijnstillers kon spelen. Het jaar voordien kreeg ik echter de indruk dat mijn lijf versleten was. Maar nu voel ik me opnieuw goed en er kwam het besef bij dat ik eigenlijk alles bereikt had wat ik kon bereiken. De trainingen zelf bleef ik leuk vinden, maar me opladen om naar de trainingen te gaan, werd steeds moeilijker. Ik vond ook dat het reizen steeds meer stresserend werd dan vroeger. Zeker met al die aanslagen in Turkije voelde ik dat steeds meer. En mijn man Hans (Melis) was wel twaalf uur onderweg om me af en toe eens te zien...”

Je bleef nochtans mooie aanbiedingen krijgen...

“Dat is waar. Er kwamen nog aanbiedingen binnen vanuit Turkije, Polen en Italië, maar ik heb ze allemaal geweigerd. Ik wilde thuis zijn: ons huis in Kontich verder renoveren, mee zorgen voor mijn stiefdochter Jolien (10), die – tussen haakjes – aanleg lijkt te hebben voor volley... Had ik een aanbieding aanvaard, dan werd weer alles uitgesteld en je kan toch moeilijk alles opofferen voor

Roemenië en Spanje knap, naast bekerwinst in Turkije en Spanje, plus de Supercup in Italië, Spanje en Turkije. Maar ontbreekt er toch niks? Sprak je hier eerder niet over deelname aan de Olympische Spelen?

“Natuurlijk. Maar ik had het dan vooral over clubteams. Mocht ik zoals Frank Depestele nog een club gevonden hebben in ons land, waar ik nog enkele jaartjes kon spelen, dan was ik misschien nog niet gestopt.

“Ik kreeg de indruk dat mijn lijf versleten was”

een jaartje extra. Er is in huis nog genoeg te doen, we hebben intussen de draad met ons sociaal leven weer opgepakt. Mensen waar we vroeger bij uitgenodigd werden, konden we nu eindelijk zelf ontvangen. Neen, ik mis het volley momenteel helemaal niet, al blijf ik het natuurlijk nog wel volgen.”

Je zegt dat je alles bereikte wat je kon bereiken. Natuurlijk zijn kampioenstitels in Turkije,

In België is dat echter niet mogelijk. En ach, er is toch nog altijd iets wat je wil bereiken. Met de Yellow Tigers wilden we ons aanvankelijk plaatsen voor het EK, dan wilden we op dat EK een mooi resultaat halen, toen ambiëerden we een plaats op het WK en uiteindelijk zaten we inderdaad niet zo ver verwijderd van een plaats op de Olympische Spelen of toch zeker van deelname aan het olympisch kwalificatietoernooi in Tokio. Als je

echter ziet hoe lang het geduurd heeft vooraleer we onze doelstellingen voor een EK of een WK haalden, dan denk ik dat we nog wat geduld moeten uitoefenen om nog een stap verder te zetten. Intussen was ik toch blij dat ik kon deelnemen aan de wedstrijden van de World Grand Prix en zelfs aan de Final 6, na een memorabele match tegen Nederland, een ploeg waar we nog nooit van gewonnen hadden.”

Heb je de olympische wedstrijden van Italië en Nederland nog gevolgd?

“De uitslagen natuurlijk wel. En als je dan Italië ziet spelen, dan denk je wel: ‘Daar hadden wij ook kunnen staan’. Van de knappe prestaties van Nederland was ik niet helemaal verbaasd, want ze hebben een fysiek sterke groep, ze bezitten talent, het

is een goede groep en ze hebben in coach Guidetti wel iemand die zijn speelsters kent en die ze voor bepaalde opdrachten kan motiveren.”

Je hebt zelf met vele coaches gewerkt. Wie genoot jouw meeste waardering?

“Met Jan De Brandt heb ik een superseizoen gekend bij Fenerbahce. Met hem haalden we de finale in de Champions League (met verlies in de finale tegen Cannes). Voordien had hij de nationale ploeg in 2007 in Hasselt al naar de zevende plaats op het EK geloodst. Ik trainde zeer graag met hem: een supergoede trainer. Ook voor Nesic, mijn laatste trainer in Bursa, heb ik veel respect. Hij hield echt wel rekening met mij. Hij beval me regelmatig om vroeger te stoppen op training, zelfs al beweerde

ik dat ik nog niet moe was. Maar hij hield rekening met mijn leeftijd.”

Gert Vande Broek?

“Er is nog een verschil tussen een clubtrainer, met wie je acht maanden moet werken, en een trainer van de nationale ploeg met wie je hooguit drie maanden werkt. Ook Gert hield steeds respectvol rekening met mijn fysieke toestand. Doordat ik daardoor niet moest deelnemen aan een aantal toernooien, kregen een aantal meisjes meer spelgelegenheid en de kans om meer ervaring op te doen.”

Hou je ook vriendinnen over aan het volley?

“Ja, maar die zijn op de vingers van één hand te tellen. Je houdt wel contact met een aantal ex-collega's zonder ze daarom echte vriendinnen te noemen. Met de Duitse Maren Brinker wissel ik al eens een briefje uit, in Spanje heb ik nog wel een paar vrienden en in Italië ben ik zelfs de meter van één van de kindjes van een Italiaanse speelster. Dat zegt genoeg. Ik vond het ook altijd plezierig om naar de nationale ploeg te komen. Ik was dan wel de oudste, maar juist daardoor waren jongere speelsters wel eens blij dat ze met mij konden praten over hun kleine of grotere probleempjes. Persoonlijk hou ik de beste contacten over aan Freya Aelbrecht en aan Lise Van Hecke. Tja, als je een jaartje in dezelfde ploeg speelt, dan leer je mekaar ook veel beter kennen en dat was een heel positieve ervaring met Lise. Ook van Maud Catry hoor ik nog regelmatig iets.”

Je kwam in jouw carrière in contact met verschillende culturen. Grote verschillen?

“Ja, er was wel overal een verschillende mentaliteit. Italië was natuurlijk op alle gebied een super aangenaam land om te vertoeven en te volleyen. In Polen is de bevolking dan weer wat stugger, maar zeker in een studentenstad als Wroclaw was het aangenaam toeven. En in het Spaanse Murcia was het altijd mooi weer. We presteerden er als ploeg boven alle verwachtingen, het eerste jaar verliep alles vlot, maar in het tweede jaar voelde je dat er moeilijkheden waren en ze hadden betalingsproblemen. Gelukkig niet zo veel als bij de Nederlandse Visser, die er dood werd aangetroffen nadat ze ook om haar geld gaan vragen

was. Je voelde dat het iets 'louche' was: de grote baas had een stripclub, er werden drugs gedeald... Tijd dat ik er weg was. Maar de grootste desillusie was wel Roemenië. Dat was niet fijn, ik was er eigenlijk ook niet graag en ik heb nooit al mijn geld getrokken."

Was daar niks tegen te beginnen?

"Ik vind dat de CEV strenger moet optreden tegen dat soort clubs met schorsingen en boetes. Ik deed daarover ooit mijn beklag bij Philip Berben, toch ondervoorzitter bij het CEV, maar hij zei dat het CEV machteloos was omdat de club intussen failliet verklaard werd. Maar het jaar nadien speelden ze toch weer vrolijk mee in de Europese bekercampioenschappen. Al heb ik de indruk dat er nu in verschillende landen, zoals b.v. in Frankrijk, al wel ingegrepen wordt."

Had je in het buitenland tijd om te gaan kijken naar lokale bezienswaardigheden?

"Zeker. Op onze vrije dag in de week was daar wel tijd voor. Zo hebben Hans en ikzelf nog zeer goede

"Absoluut. Wij waren toen ondergebracht bij gastgezinnen en eigenlijk vond ik dat heel fijn. Je moest toen verplicht intern zijn, ook al woonden mijn ouders niet zo ontzettend ver van Vilvoorde. We waren dan vrij van vrijdagmiddag tot zondagavond. Koen Hoeyberghs nam me dan 's vrijdags mee naar Tongeren voor de trainingen, op zaterdag speelde ik bij het tweede team en op zondag met het eerste team. Gevolg: ik zag soms mijn ouders amper tijdens het weekeinde en dat vond ik

tegenkomt. Ik heb er geen spijt van dat ik op deze manier de weg naar het topvolley gezet heb. Intussen is alles natuurlijk veel meer professioneel geworden en dat is maar goed ook."

Wat zijn de grootste verschillen met die beginperiode, denk je?

"In het begin hadden we elke dag een andere trainer: Myriam Doms, een perfectioniste als Cristina Moga, Koen Hoeyberghs, Herman De Brandt, Kato Snauwaert, Kris Wuyts van Saco Halle en Monique Cauberghe, de mama van Wout Wijsmans. Nee, dat was hoegenaamd geen slechte zaak, want op die manier kregen we elke dag een ander onderwerp. Ze vergaderden daar uiteraard vooraf wel over, maar je leerde ook bij iedereen een lichtjes andere kijk op het volley ontdekken. Die visies liepen echter nooit door mekaar. Intussen is alles bij de nationale ploegen en bij de opleiding veel professioneler geworden: iedereen kan twee keer per dag trainen, er is begeleiding op gebied van techniek, tactiek, zelfs dieet. Ik keek er eigenlijk altijd wel naar uit om opnieuw bij die groep te horen. Het zijn ook gewoon fijne meisjes. Eerst maakte ik kennis met de al iets meer ervaren speelsters, maar ook de nieuwe generatie heeft zich intussen al goed aangepast."

"Vriendinnen kan je op de vingers van één hand tellen"

herinneringen aan Italië, waar we wel eens af en toe opnieuw naartoe trekken om wijn aan te schaffen en sushi te gaan eten in het beste restaurant dat we kennen. Wanneer je met de nationale ploeg ergens naartoe gaat, heb je natuurlijk minder tijd omdat je slechts enkele dagen in een bepaalde stad bent en alles gericht is op de matches en trainingen."

Als je even terugblijkt op de situatie nu en twintig jaar geleden, toen je bij de eerste leerlingen was op Topsport en Studie, dan moet er toch veel veranderd zijn.

als 14-jarige niet zo leuk. Gelukkig hebben ze dat systeem dan een beetje aangepast, anders was ik er wellicht mee gestopt. Het jaar nadien was het van hetzelfde bij Herentals."

Maar je hield er wel heel goeie vriendschappen aan over met b.v. de zusjes Staelens...

"Als je drie, vier jaar samen gezeten hebt op de Topsportschool en je wordt steeds beter en je ziet hoe ook de anderen gegroeid zijn en met de nationale ploegen successen boeken, dan heb je heel wat te vertellen als je mekaar weer eens

Wat had er in al die jaren beter gekund?

"De Yellow Tigers hebben nu een andere structuur, die er misschien wel iets vroeger had mogen komen.

"In het begin hadden we elke dag een andere trainer"

Er moest ook een grotere groep kernspeelsters komen, iets wat intussen gerealiseerd wordt. Over onderlinge vetes tussen clubs weet ik weinig omdat ik meestal in het buitenland vertoefde, maar ik stel toch vast dat de mentaliteit intussen ook verbeterd is en dat de clubs stilaan opnieuw fier zijn dat er iemand uit hun club geselecteerd is. Wij hebben intussen ook een grotere supporterskern gecreëerd, wat ook te maken heeft met acties op de sociale media met o.a. Hélène Rousseaux in een actieve rol.

Hoe moet dat verder zonder Frauke Dirickx werd al eens geopperd...

"Ach, dat loopt wel los. Niet iedereen heeft dezelfde stijl en elke speelster heeft wel haar sterke en minder sterke punten. Maar ik zie de Yellow Tigers zich toch dadelijk in Antwerpen plaatsen voor het volgende EK. Ik kom zeker kijken."

Word je misschien zelf ooit trainster van een volleyploeg?

"Ze hebben het al eens gevraagd. Nu zeker nog niet, maar wie weet: later. Ik zou allicht met een jeugd ploegje beginnen, want daar heb je minder verplichtingen – buiten het sportieve – dan bij een senioresteam. En uit dat extra-sportieve wil ik wel even weg blijven momenteel.

Bij de jeugd heb je natuurlijk ouders die zich soms vragen stellen over het al dan niet spelen van hun kinderen, maar tegenover hen denk ik genoeg technische ervaring te hebben om me te verantwoorden."

De vraag die iedereen zich stelt: wat doet Frauke nu en wat gaat ze de komende maanden doen?

"Op dit moment amuseer ik me kostelijk met fitnessen bij Fitopia, waar ze echt wel het nieuwste van het nieuwe hebben. Ik had nooit

gedacht dat ik dat ooit zo leuk zou vinden, maar het is een heel aparte groep van allerlei leeftijden en het is een heel andere vorm van training. Ik kreeg trouwens advies van de mensen van Sport Vlaanderen,

die me sterk aanraadden om op deze manier stilaan af te bouwen als je van topsport komt zoals ik."

Vroeger klonk wel eens de kritiek dat er te weinig gedaan werd voor de nacarrière van een topatleet, maar daar is blijkbaar verandering in gekomen?

"Ik heb er niks dan positieve ervaringen mee. Ik had ze vroeger al eens gepolst wat er moest gebeuren als ik ooit

komt dan niet in een zwart gat terecht."

Maar wat ga je concreet doen het komende jaar?

"Ik ga verder studeren. Lichamelijke Opvoeding. Tijdens Topsport & Studie was ik daaraan al begonnen bij de VUB. Ik moet nog twee jaar doen om mijn 'bachelor'-diploma te halen. Door mijn voorgaande studies en mijn topsportstatuut krijg ik wel een aantal vrijstellingen, zodat ik niet constant aanwezig moet zijn in alle lessen en op alle stages. Ik ga dat ofwel in de Karel de Grote Hogeschool in Antwerpen volgen, ofwel in Parnas Dilbeek, waar ik de familie Rousseaux tegen kom bij de lesgevers."

Een laatste klassieker: jouw mooiste en jouw slechtste herinneringen in jouw carrière?

"Op clubgebied zal ik mij zeker het

stopte met topsport. En nu kwamen ze af met een uitgewerkt fysiek programma dat ik best kon volgen. Helen Schouppe houdt zich daarmee bezig en ik kan er ook terecht voor vragen omtrent RVA en mutualiteit, want daar heb je allemaal geen besef van als je aan het sporten bent. Wat is prioritair? Ze zoeken daar mee voor je uit wat er allemaal mogelijk is. Soms kom je wel eens af met stomme vragen, maar zij geven daar dan wel een antwoord op, want je moet daarvoor toch bij iemand terecht. Je

succesvolle jaar met Fenerbahce herinneren: titel, beker, Supercup en bekerfinale in de Champions League. Met de nationale ploeg blijft de onverwachte bronzen medaille op het EK in Berlijn 2013 het hoogtepunt, samen met het behalen van de Final Six. De negatieve kant was zoals gezegd het jaartje Roemenië met heel veel extra-sportieve problemen."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Charlotte Leys: “Onze ervaring gebruiken”

Aanvoerster van de Yellow Tigers, Charlotte Leys, kon natuurlijk niet tevreden zijn met de start van de voorbereidingscampagne van de Yellow Tigers met drie verliespartijen tegen Bulgarije, maar van enige vorm van paniek wil ze hoegenaamd niet horen.

“Je mag niet vergeten dat we zes weken rust achter de rug hadden, dat we nog maar twee weken voordien weer opgestart waren en dat we nog niet echt het wedstrijdritme in de vingers hadden, terwijl de Bulgaren al langer met hun oefencampagne bezig waren en al ettelijke oefenmatchen gespeeld hadden. Het was opnieuw een beetje wennen aan mekaar, er doken foutjes op die je anders nooit bij ons zou zien, de tweede dag vlotte het al heel wat beter. Er werden duidelijk enkele stappen vooruit gezet. Het is een kwestie om het juiste gevoel en het vertrouwen weer te vinden. Het lag hem meestal aan luttele details, waar we zeker niet zwaar mogen aan tillen.”

In de EK-kwalificatiewedstrijden staan de Yellow Tigers hoger gekwoteerd als Frankrijk, Spanje en zeker Bosnië/Herzegovina.

“Maar juist dat klinkt gevaarlijk,” vindt Charlotte. “Het zou haalbaar moeten zijn. Tenminste, als we zelf ons goede niveau halen. Dat we de beslissende wedstrijden voor eigen publiek spelen, kan voor- en nadelen hebben. Gestuwd door de thuis supporters moeten we mentaal sterker staan, maar anderzijds rust er ook de druk op onze schouders dat we ‘moeten winnen’. Maar als ik voel wat er in de groep leeft, dan wil iedereen toch duidelijk een EK of een WK halen. We moeten kunnen bogen op onze ervaring, waardoor we de zaken rustiger kunnen bekijken.

Frankrijk wordt geen makkie. In een vorige fase haalden we het tegen hen na een haast miraculeuze winstmatch in Kortrijk en ook op het laatste EK versloegen we ze maar nipt met 3-2. Spanje is altijd een goed verdedigende ploeg geweest, maar als we vanuit receptie de bal goed aan het net kunnen brengen, denk ik dat we toch sterker zijn. We moeten gewoon stabiliteit tonen en dan loopt alles los.” (MC)

Gert Vande Broek: “We moeten ons gewoon kwalificeren”

Zaterdag fandag Yellow Tigers in Leuven

De vele supporters van de Yellow Tigers kunnen hun favoriete speelsters van nabij aan het werk zien en ze zelfs om een handtekening verzoeken tijdens de fandag van zaterdag 3 september in de Sportoase in Leuven (Philipssite).

De trainers kunnen al om 14u een toelichting krijgen over zitvolley, maar de supporters worden vanaf 15 uur verwacht. Eerst kunnen ze zelf kennis maken met het volley, via een aantal leuke oefeningen in het kader van SmashVolley. Sportkledij is hierbij noodzakelijk.

Vanaf 16u15 zitten de Yellow Tigers klaar om jullie een antwoord te bieden om jullie vraag of om een handtekening aan te bieden.

Om 18 uur kan je de nationale vrouwenploeg tenslotte ‘live’ aan het werk zien in een oefenmatch tegen het sterke Polen. De ganse namiddag is de inkom gratis. Allen daarheen !

“Gedaan met experimenteren. In Montreux en op de World Grand Prix hebben een aantal speelsters voldoende kansen gekregen om te tonen wat ze waard zijn. Sobolska heeft definitief voor België gekozen en dus is ze er ook bij. We hebben onze oefencampagne ook bewust gekozen met wedstrijden tegen ploegen, die dicht bij onze ranking aanleunen: Bulgarije, Polen en Kroatië. Het zijn acht oefenwedstrijden: niet echt te veel, maar ook niet te weinig. We moeten immers zorgen dat we klaar zijn voor de eerste kwalificatiewedstrijd tegen Frankrijk in Bordeaux,” beseft bondscoach Gert Van de Broek.

De aandacht is dus in eerste instantie toegespitst op Frankrijk. “Nooit gemakkelijk. We verloren er enkele jaren in de EK kwalificaties met 3-1, om die situatie in een memorabele wedstrijd in Kortrijk recht te zetten met 3-0 winst. Ook op het EK wonnen we toen slechts nipt van hen. Momenteel zijn ze met een nieuwe trainingsstaff aan het bouwen aan een nieuwe ploeg. Een beetje afwachten dus.

Maar we hoeven er geen doekjes om te winden: wij starten als favoriet en wij willen ons ook dadelijk kwalificeren voor het EK. De kwalificatie is trouwens belangrijk in het kader van ons ‘project 2020’. Bij de top-8 van Europa blijven, is de doelstelling. We waren lichtjes teleurgesteld met de zesde plaats op het EK, want anders hadden we deze kwalificatiewedstrijden niet moeten spelen.” (MC)

Sam Deroo: “Als favoriet niet op onze lauweren rusten”

Belgian Red Dragons
Men's National Volleyball Team

Sam Deroo, aanvoerder van de Red Dragons, heeft er een drukke zomer op zitten met amper tien dagen vakantie. Deze keer niet in hoofdzaak volleyverplichtingen, maar allerlei soorten stages – zelfs bij de Optima Bank in volle crisis – om te voldoen aan de vereisten voor zijn Master-diploma in de financiële sector. Al droeg hij eerst nog een ferm stukje bij tot het behoud van de nationale mannenploeg in de hoogste afdeling van de World League.

“In Australië haalden we tijdens het eerste weekeinde al winst tegen het gastland en ook tegen Frankrijk, waardoor we haast zo goed als zeker waren van het behoud op dat hoogste wereldniveau. Toen we nadien Australië nog eens versloegen, stond het helemaal vast en hadden we bewezen dat we onze

plaats bij de beste elf van de wereld zeker waard waren,” vindt Sam.

Dan volgde zijn stage bij o.a. de kwakkelende Optima Bank. “Een speciale ervaring. Ik was er aangetrokken door ex-slimste mens Tomas Van den Spiegel, maar gelukkig werkte ik daar in die

moeilijke periode niet met een vast contract of als bediende. Het is een situatie waarop ik nog eens moet reflecteren, maar gelukkig kon ik de stage ook elders verder zetten.”

Na tien vakantiedagen begon Sam aan de voorbereiding op de Europese kwalificatietoernooien. Niet dadelijk

een succes met één zege en twee nederlagen tegen Estland. “We werkten op dat moment ook vooral aan het fysieke aspect. De stekker was er bij de meesten immers één maand uitgetrokken en dus kwamen een aantal spelsituaties en matchtoestanden er nog niet optimaal uit. Maar niks om ons zorgen over te maken. Ook in het verleden liep het wel eens mis in de voorbereiding en brachten wij het er al bij al nog goed vanaf. Natuurlijk mogen we niet op onze lauweren gaan rusten, ook al vertrekken we als topfavoriet aan het kwalificatietoernooi.”

De tegenstand is immers niet min. “Griekenland komt opnieuw met een sterke ploeg aanzetten, die in de derde groep van de World League de finale speelde tegen Europees

vice-kampioen Slovenië en die finale weliswaar verloor. Maar het geeft aan dat ze de ambitie en het niveau hebben om op te klimmen, want in diezelfde groep speelde toch ook Duitsland mee. Ze bezitten ook verschillende basisspelers die in buitenlandse competities hun mannetje staan. Oekraïne lijkt me weer zo’n typisch, fysiek sterk Oostblokland, terwijl we van Moldavië eigenlijk nooit mogen verliezen. Ik heb momenteel ook geen idee wie daar speelt.”

Sam Deroo rekent verder toch ook nog op het thuisvoordeel. “Ik heb in de Lotto Arena altijd leuke matches gespeeld. Hopelijk komt het publiek ons in grote getale aanmoedigen, want dan is het daar een toffe sfeer. Nog twee, drie weken hard

doorwerken en dan staan we er wel. Alle spelers zijn er ook op gebrand!”

Het is bijna ondenkbaar dat we het EK niet zouden halen met deze groep, maar ik hoop ook dat we ineens de barrages kunnen ontwijken, waarin we misschien landen als Duitsland of Spanje kunnen ontmoeten. Die matches moeten bovendien gespeeld worden tussen 1 en 10 oktober en dat zullen ze zeker niet zo graag hebben bij mijn clubteam Kedziercyn. Tof dat ik daar mag terugkomen. Ze willen in de Champions League zo hoog mogelijk eindigen, de Poolse beker en titel veroveren, hoewel concurrent Rzeszov zich gevoelig versterkte.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto: FIVB

Dominique Baeyens: “Iets speciaals als afscheid aan bijna 30 jaar topcoaching”

Voor Dominique Baeyens vormen deze Europese kwalificatietoernooien iets speciaals. "Het is inderdaad mijn laatste officiële campagne als bondscoach. Ik ervaar dat zelf toch ook een beetje als het einde van een carrière. Ik draaide bijna 30 jaar mee als coach op topniveau en ik zou die periode dan ook graag succesvol afsluiten," wenst Dominique zichzelf toe.

"In de oefenwedstrijden tegen Estland heb ik bewust met een beurtrol gespeeld. Noem het een soort troepenschouw, waarbij elke speler tussen de drie en de zes sets gespeeld heeft. Het waren ook de eerste matches na twee maanden en het resultaat was in deze wedstrijden van ondergeschikt belang. We spelen volgende zondag in Zoersel nog een demonstratiewedstrijd van zeven tegen zeven en nadien hebben we

nog confrontaties met Nederland en Duitsland. Na die oefenmatches zouden we moeten klaar zijn."

Dominique is wel op zijn hoede voor tegenstanders die op papier een haalbare kaart vormen. "Ik heb iedereen al gewaarschuwd voor het addertje onder het gras dat in een favorietenrol schuil gaat. Dit zijn geen wedstrijden meer van de World League, waarin je voor de eerste keer in de hoogste wereldgroep mag meedoen. Tegen Griekenland en Oekraïne wordt dat een ander verhaal. Het zijn twee gevaarlijke outsiders, waar we ons niet mogen in verslikken. Als we onze opslagen onder controle kunnen houden tegen deze fysiek sterke ploegen, moeten we het kunnen halen.

Het feit dat de Grieken ook het thuisvoordeel aanvroegen, zegt

genoeg over hun ambities. In principe is spelen voor eigen publiek een voordeel, maar ik herinner me in een vorige campagne dat we met 0-3 in Griekenland gingen winnen en dat we ons in de terugmatch slechts op het nippertje konden plaatsen via de 'golden set'. Het zal echter duidelijk zijn dat wij de barragematches willen ontwijken."

Tekst: Marcel Coppens
Foto: FIVB

Programma kwalificatietoernooien met Red Dragons

Saloniki

16/09: 18u Moldavië – Oekraïne;
21u Griekenland – België
17/09: 18u Oekraïne – België;
21u Griekenland – Moldavië
18/09: 18u België – Moldavië;
21u Oekraïne – Griekenland

Antwerpen

22/09: 17u30 Oekraïne – Moldavië
23/09: 15u Griekenland – Moldavië;
20u België – Oekraïne
24/09: 17u30 België – Griekenland
25/09: 15u België – Moldavië;
20u Oekraïne – Griekenland

Programma kwalificatietoernooien met Yellow Tigers

Bordeaux

16/09: 17u Bosnië – Spanje;
20u Frankrijk – België
17/09: 17u België – Spanje;
20u Frankrijk – Bosnië
18/09: 15u België – Bosnië;
18u Frankrijk – Spanje

Antwerpen

22/09: 15u Spanje – Bosnië;
20u België – Frankrijk
23/09: 17u30 Bosnië – Frankrijk
24/09: 15u België – Bosnië;
20u Spanje – Frankrijk
25/09: 17u30 België – Spanje

Zij steunen topvolley in België

“Dank Belgische federatie, merci FIVB”

Scheidsrechter Arturo Di Giacomo heeft fantastische Olympische Spelen beleefd in Rio de Janeiro. In Brazilië trad hij in de voetsporen van Robert Demarsin en Luc Van Welden die in vervlogen tijden olympische ervaring opdeden. Arturo vierde op 13 augustus zijn 55ste verjaardag in de Braziliaanse metropool. Dat werd gevierd met taart voor de collega's. Arturo reageerde dolgelukkig op zijn aanduiding voor de halve finale bij de mannen: Italië-USA: 3-2.

Zo heeft de zevenvoudige 'Scheids van het Jaar' veel stof om door te vertellen aan de kleinkinderen. Zijn internationale carrière startte in 2000. “Ja, eind april 2017 bereik ik de leeftijdsgrens en zeg ik 'adieu'. Voor u staat een tevreden Arturo. Rio was het absolute toetje in mijn loopbaan. Ik heb alle grote competities gearbitreerd. Ik herinner me de bekerfinale Roeselare-Antwerpen (2-3), de Final 4 van de CL in Berlijn 2014, finales in de CEV Cup

en de Challenge Cup, WK's, finale van de Grand Prix, de World Cup, de World Leaguematch Iran-USA (3-2) in Teheran. Het is héél mooi geweest. Met dank aan de Belgische federatie, de FIVB, alle collega's scheidsrechters. Speciale dank aan Johan Callens voor alle steun.”

In Rio werden andermaal de technische innovaties toegepast. 'Oortjes' zoals in het wielrennen. Opstellingen en rotaties op een tablet, de challenge (Videocheck/Hawk Eye). “Alles is prima verlopen. De vijf belangrijkste wedstrijden werden geleid door scheidsrechters uit Europa. Een bewijs van onze kwaliteit”, aldus Di Giacomo. “Ik mocht een halve

finale fluiten. Ik werd na afloop overladen met complimentjes van de wereldbond FIVB. Ik voelde de waardering van alle landen, hun spelers en coaches. (gniffelt) Ik trok inderdaad gele kaarten voor Volkov (Rusland), Zaytsev (Italië) en N' Gapeth (Frankrijk). Zij vonden mijn beslissingen meer dan correct.”

Arturo Di Giacomo, aangesloten bij VC Baudour (AIF), leidde in Rio tien duels. Top: Italië-USA in de halve finale. Eindstand: 3-2. Er hangt een leuke anekdote aan vast. “Een journalist van NBC Sports (USA) had serieuze vragen bij mijn Italiaans klinkende naam. Of ik zo misschien in Italiaans voordeel had gefloten.

Arturo Di Giacomo met de Franse kapitein Toniutti

De coach van het verliezende USA (John Sparrow, nvdr.) gaf de man lik op stuk met volgende quote. 'Mr. Di Giacomo is 'one of the best referees in the world. He did a perfect job'."

"Mooi toch, als je van het verliezende land zo'n quote in ontvangst mag nemen. Ik floot Rusland-Canada in de kwartfinale. Heerlijk bovendien: ik was 'challenge referee' in het vrouwenduel tussen China, de olympische kampioen, en Italië. Bij Brazilië-Mexico volgde een hartelijk weerzien met de Mexicaanse assistent Ivan Contreras (ex-Roeselare)."

Wie denkt: snel 'matchke' fluiten, dan sight-seeing of naar het strand voor een zonnebad, neen, die slaat de bal mis. "Onze dagen waren goed gevuld.

Met allerlei tests. Medische o.a., over de nieuwe technologie (theoretisch en praktisch), de reglementen. Na elke wedstrijd volgde een meeting, met video-analyse, zeg maar een 'debriefing'. Ook een psychologische analyse en veel relaxatie."

Op het terrein genoot Di Giacomo van topvedetten als N' Gapeth (Fra), Anderson (USA), Zaytsev (Italië), Wallace (Brazilië) en Conte (Argentinië). "We verbleven in een apart hotel op Copacabana. Schitterende accommodatie. Ik had veel contact met team Belgium. Met de familie Borlée. Ik zag Bolt, Nadal, Neymar en Tony Parker in levende lijve. Ook 'live' meegemaakt: de feeërieke openings- en sluitingsceremonie. In Zaventem werden we onthaald

door eerste minister Michel."

Maar meest speciaal was mijn halve finale. "Beste tv-uitzending, beste ambiance, wellicht ook (grapje) de match met de beste scheids van de O.S., hé-hé. Tijdens en na Italië-USA werden 5 miljoen (!) twitterberichten verspreid. Van overal kreeg ik felicitaties."

In Tokio 2020 is Di Giacomo er niet meer bij. Wim Cambré lijkt zijn opvolger te worden. "Het is Wim gegund, jazeker. Maar het wordt een lange weg voor hem. De FIVB-top halen, is geen gemakkelijke opgave."

Tekst: Leo Peeters

Foto's: Volleymagazine/Arturo Di Giacomo

Olympische Spelen

Bij de mannen: goud voor Brazilië

De strijd in poule A, ook wel de 'groep des doods' genaamd, om zich te kwalificeren voor de kwartfinale was keihard. Zoals verwacht was Mexico het zwakke broertje maar de andere vijf landen waren fel aan elkaar gewaagd. In de aanvangsfase leek het erop dat de USA wel eens het kind van de rekening zou worden. Met 0 - 3 verlies tegen Canada gevolgd door 1 - 3 verlies tegen Italië zag het er niet goed uit. De Yankees herstelden zich echter door zowel tegen Brazilië als Frankrijk met 3 - 1 te winnen en de klus met 3 - 0 af te maken tegen Mexico. Italië was door vier

Goud voor Brazilië

opeenvolgende overwinningen al na de voorlaatste speeldag zeker van de eerste plaats. Vermits Italië zijn laatste poulewedstrijd tegen Canada verloor, was de allerlaatste wedstrijd van de poule tussen Brazilië en Frankrijk beslissend voor wie vijfde werd. De carioca's wonnen na vier spannende sets met 3 - 1.

De eindstand in poule A: 1. Italië 12pt 2. CAN 9pt 3. USA 9pt 4. BRA 9pt 5. FRA 6pt 6. MEX 0pt

In poule B was de strijd voor kwalificatie voor de kwartfinales minder heftig. Snel werd het duidelijk dat Egypte en Cuba de zwakke broertjes waren. We kregen hier volgende eindstand : 1. ARG 12pt 2. POL 12pt 3. RUS 11pt 4. IRI 7pt 5. EGY 3pt 6. CUB 0pt

In de kwartfinales kregen we volgende resultaten : CAN - RUS : 0-3 15-25, 20-25, 18-25 USA - POL : 3-0 25-23, 25-22, 25-20 ITA - IRI : 3-0 31-29, 25-19, 25-17 BRA - ARG : 3-1 25-22, 17-25, 25-19, 25-23

In de halve finale kregen we een herhaling van de finale van de OS van Londen. Deze maal slaagden de Russen er niet in een 2 - 0 achterstand goed te maken. Resultaten 1/2 finales : BRA - RUS : 3-0 25-21, 25-20, 25-17 USA - ITA : 2-3 28-30, 28-26, 25-9, 22-25, 9-15

De strijd voor het brons tussen Rusland en de USA was een beklijvend gevecht waarin de USA een 2 - 0 achterstand

wist recht te zetten. Setstanden 25-23, 25-21, 19-25, 19-25, 13-15. In de strijd voor het goud wist Brazilië, gesteund door een fanatiek publiek, Italië na drie fel betwiste sets met 3 - 0 te verslaan. De setstanden waren 25-22, 28-26, 26-24.

De 40-jarige libero van het Braziliaanse team Sergio Dutra Santos, roepnaam Serginho, die voor de vierde opeenvolgende maal deelnam aan de Olympische Spelen werd uitgeroepen tot MVP van het toernooi. Na goud in 2004 en zilver in 2008 en 2014 veroverde hij voor de tweede maal goud, toch wel een unieke prestatie in het volleybal.

Tekst: Fernand Walder
Foto: FIVB

Olympische Spelen

Bij de vrouwen: goud voor China

Niet wereldkampioen en eerste op de World Ranking USA, niet Europees kampioen Rusland, zelfs niet topfavoriet en gastland Brazilië dat de vorige Spelen in Londen en de recente Grand Prix won, maar China mag zich voor vier jaar olympisch kampioen noemen. In de finale versloegen de Chinese vrouwen Servië met 3-1. Het brons was voor Amerika dat Nederland met 3-1 de baas was.

China begon het olympisch toernooi ronduit slecht: de eerste wedstrijd werd met 2-3 van Nederland verloren en ook van Servië en USA konden ze niet winnen. Ze eindigden in hun poule (van 6) zelfs op de vierde plaats met slechts twee gewonnen wedstrijden en moesten in de kwartfinale tegen de winnaar van de andere poule Brazilië, dat alle vijf wedstrijden zonder setverlies had gewonnen. Die cruciale wedstrijd was de ommekeer voor China. Weliswaar op het nippertje, maar ze wonnen

van Brazilië met 3-2 (15-25, 25-23, 25-22, 22-25, 15-13). Gevolg was ook dat gastland Brazilië voor de medailles was uitgeschakeld. In die wedstrijd stond de hoekaanvalster Ting Zhu (1.95) op. Zij scoorde 28 punten en werd uiteindelijk uitgeroepen tot MVP van de Spelen. (Komend seizoen speelt zij bij Vakifbank Istanbul o.l.v. de Nederlandse bondscoach Giovanni Guidetti). In de halve finale werd Nederland opzij gezet (3-1) met weer Zhu

als uitblinkster (33 punten).

De finale China-Servië.

Twee landen die zich bij de World Cup in Japan als eerste voor de Spelen gekwalificeerd hadden. Servië had de krachten tot de tweede helft van het toernooi bewaard. In de poule slechts derde, maar daarna Rusland (3-0) en USA (3-2) weggezet. In die finale was het een gevecht tussen de twee topaanvalsters, de linkshandige Boskovic bij Servië (25

punten) en natuurlijk weer Zhu (33 punten) bij China. De eerste twee sets gingen om en om. In de volgende twee sets liep de spanning hoog, waarbij China telkens aan het langste eind trok. Eindstand Chn-Srb 3-1 (19-25, 25-17, 25-22, 25-23). Door de finale tegen Servië te winnen, is de Chinese bondscoach Lang Ping de eerste in het volleybal met olympisch goud als speelster (1984) en als coach (2016). Opvallend is dat Nederland in de poulefase van beide finalisten won.

Goud voor China

Oranje net geen Brons

In de poule werd Oranje tweede achter USA. China (3-2), Italië (3-0), Puerto Rico (3-0) en Servië (3-2) werden verslagen. Alleen van USA kon Oranje niet winnen (2-3). Opposite Lonneke Slöetjes speelde in de poulefase (5 wedstrijden) een hoofdrol en werd "best scorer" met 100 punten. De Oranje-vrouwen hadden hun doel bereikt, de kwartfinales halen. Door die tweede plaats hoefden zij gelukkig niet tegen Rusland te spelen, maar tegen Zuid-Korea en dat werd bijna een walk-over (3-1). In de halve finale weer tegen China. Dit keer werd het met allemaal krappe cijfers een verliespartij met 3-1 (27-25, 23-25, 27-25, 25-23). Zhu won nu duidelijk van Slöetjes (33-19). Uiteindelijk werd het net geen medaille voor Oranje, want USA was in de wedstrijd om brons weer te sterk (1-3). Maar Dijkema, Slöetjes, Buijs, Pietersen, de Kruijf, Belien, Pilon-Stam, Stoltenborg, Schoot, Blankestein-Grothues, Steenbergen, en supertalent Celeste Plak kunnen trots zijn op deze vierde plaats. Het beste resultaat op de Spelen (5de in Atlanta 1996, o.l.v. Bert Goedkoop) werd hierdoor overtroffen.

Nederland is met de Italiaanse bondscoach Giovanni Guidetti aan

een opmerkelijke opmars bezig. Vorig jaar gepromoveerd naar groep 1 van de Grand Prix en tweede op het EK, dit jaar tweede op het Europese OKT, tweede bij het World OKT en derde bij de Grand Prix groep 1. En nu dus vierde op de Spelen. Dan behoor je tot de wereldtop.

Dream Team

Ting Zhu werd uitgeroepen tot MVP.

Opposite: Lonneke Slöetjes (Ned)
Spelverdeelster: Alisha Glass (USA)
Receptie/hoeck: Ting Zhu (Chn) en Brankica Mihajlovic (Srb)
Midden: Milena Rasic (Srb) en Foluke Akinradowo (USA)
Libero: Li Chin (Chn)

Tekst: Willem Bekebrede

Foto: FIVB

Cijfers

poule A

	gew-pnt (sets)
1 Bra	5-15 (15-0)
2 Rus	4-12 (12-4)
3 Kor	3-9 (10-7)
4 Jpn	2-6 (7-9)
5 Arg	1-2 (3-14)
6 Cmr	0-1 (2-15)

poule B

	gew-pnt (sets)
1 USA	5-14 (15-5)
2 Ned	4-11 (14-7)
3 Srb	3-10 (12-6)
4 Chn	2-7 (9-9)
5 Ita	1-3 (4-12)
6 Pur	0-0 (0-15)

Eindstand

1/4F Zuid-Korea - Nederland 1-3 (19-25, 14-25, 25-23, 20-25)
Japan - USA 0-3 (16-25, 23-25, 22-25)
Rusland - Servië 0-3 (9-25, 22-25, 21-25)
Brazilië - China 2-3 (25-15, 23-25, 22-25, 25-22, 13-15)

1/2F Servië - USA 3-2 (20-25, 25-17, 25-21, 16-25, 15-13)
China - Nederland 3-1 (27-25, 23-25, 27-25, 25-23)

3/4pl. Nederland - USA 1-3 (23-25, 27-25, 22-25, 19-25)

Finale China - Servië 3-1 (19-25, 25-17, 25-22, 25-23)

1 Chn
2 Srb
3 USA
4 Ned
5 Bra
5 Rus
5 Kor
5 Jap
9 Arg
9 Ita
11 Cmr
11 Pur

Olympische beachtitels voor Ludwig-Walkenhorst en Alison-Bruno

Zelden zo veel toernooien als in de voorbije zomer. Zowel in zaal- als in beachvolley.

Olympische Spelen in Rio

Mannen

Buiten de uitschakeling van Samoilovs - Smedins weinig verrassende resultaten in de poule, opmerkelijk wel de goede prestaties van de Russen. Dit werd bevestigd door de uitschakeling in de achtste finale van de Braziliaanse titelkandidaten Evandro - Pedro door Liamin - Barsuk. In de kwartfinales kregen we volgende resultaten : Nicolai - Lupo (ITA) vs Liamin - Barsuk (RUS) 2 - 1 ; Semenov - Krasilnikov (RUS) vs Diaz - Gonzalez (CUB) 2 - 1; Lucena - Dalhauser (USA) vs Alison - Bruno (BRA) 1 - 2; Nummerdor - Varenhorst (NED) vs Brouwer - Meeuwsen (NED) 0 - 2

1/2 finale: Nicolai - Lupo vs Semenov - Krasilnikov 2 - 1 (15-21, 21-16, 15-13)

Alison - Bruno vs Brouwer - Meeuwsen 2 - 1 (21-17, 21-23, 16-14)

PI 3 & 4 : Semenov - Krasilnikov vs Brouwer - Meeuwsen 0 - 2 (21-23, 20-22)

PI 1 & 2 : Alison - Bruno vs Nicolai - Lupo 2 - 0 21-19, 21-17

Vrouwen

Alle favorieten konden doorstoten

naar de kwartfinale. Hier kregen we volgende resultaten: Larissa - Talita (BRA) vs Heidrich - Zumkehr (SUI) 2 - 1; Pavan - Bansley (Can) vs Ludwig - Walkenhorst (GER) 0 - 2; Walsh - Ross (USA) vs Bawden - Clancy (AUS) 2 - 0 ; Agatha - Barbara (BRA) - Ukalova - Birlova (RUS) 2 - 0

1/2 finale: Larissa - Talita vs Ludwig - Walkenhorst 0 - 2 (18-21, 12-21)

Walsh - Ross vs Agatha - Barbara 0 - 2 (20-22, 18-21)

PI 3 & 4: Larissa - Talita vs Walsh - Ross 1 - 2 (21-17, 17-21, 9-15)

De finale voor het goud werd om middernacht gespeeld op Copacabana in een echte sambasfeer met knotsgekke Brazilianen die zorgden voor een fantastische ambiance. Dit mocht echter niet baten voor het thuisteam. Ludwig - Walkenhorst versloegen Agatha - Barbara met 2 - 0, setstanden 21-18, 21-14.

World Tour

In de maanden juni en juli kregen we nog 1 grand slam en 4 majors. In elk van deze toernooien bedroeg het prijzengeld voor de winnaar 57 000 USD, voor de tweede 43 000 USD en voor de derde 32 000 USD. Hier volgen de podia. Zoals men kan merken is de nivellering aan de top vrij groot, misschien zelfs meer bij de mannen als bij de vrouwen.

Smart Major Hamburg

Mannen : 1. Lucena - Dalhauser (USA) 2. Brouwer - Meeuwsen (NED) 3. Semenov - Krasilnikov (RUS)

Vrouwen : 1. Ludwig - Walkenhorst (GER) 2. Agatha - Barbara (BRA) 3. Larissa - Talita (BRA)

Grand Slam Olsztyn

Mannen : 1. Samoilovs - Smedins (LAT) 2. Alison - Bruno (BRA) 3. Gibb - Patterson (USA)

Vrouwen : 1. Ludwig - Walkenhorst 2. Larissa - Talita (BRA) 3. Dubovcova - Nestarcova (SVK)

Porec Major

Bij de vrouwen was het Duitsland boven. Ludwig - Walkenhorst, de winnaars van de vorige twee toernooien, eindigden slechts vierde. Het podium: 1. Laboureur - Sude (GER) 2. Pavan - Bansley (CAN) 3. Borger - Büthe (GER)

Mannen : 1. Alison - Bruno (BRA) 2. Doppler - Horst (AUT) 3. Schalk - Saxton (CAN)

Gstaad Major

Vrouwen : 1. Larissa - Talita (BRA) 2. Walsh - Ross (USA) 3. Ludwig - Walkenhorst (GER)

Mannen : 1. Pedro Solberg - Evandro (BRA) 2. Lucena - Dalhauser (USA) 3. Samoilovs - Smedins (LAT)

A1 Klagenfurt Major

Koekelkoren - Van Walle deden het uitstekend in hun poule en veroverden via twee overwinningen de tweede plaats na de Polen Fijalek - Prudel. In de daaropvolgende eerste ronde moesten ze in de Amerikanen Hyden - Bourne hun meerdere herkennen. Het podium bij de mannen: 1. Smedins - Samoilovs (LAT) 2. Guto - Saymon (BRA) 3. Saxton - Schalk (CAN)

Tom van Walle - Dries Koekelkoren

Vrouwen: 1. Ludwig - Walkenhorst (GER) 2. Heidrich - Zumkehr (SUI) 3. Betschart - Hüberli (SUI)

Long Beach Grand Slam

Van de halve finalisten bij de mannen in Rio was niemand aanwezig op deze grand slam. Koekelkoren - Van Walle verloren hun drie wedstrijden in de poule en waren dus uitgeschakeld voor de eerste ronde. Het podium bij de mannen zag er als volgt uit: 1. Evandro - Pedro Solberg (BRA) 2. Lucena - Dalhauser (USA) 3. Samoilovs - Smedins (LAT) De gouden en zilveren medaille van Rio ontbraken ook bij de vrouwen, een ideale gelegenheid voor Walsh - Ross om de ontgoocheling over brons weg te spoelen: 1. Walsh - Ross (USA) 2. Liliana - Elsa (ESP) 3. Laboureur - Sude (GER)

World Tour finals

Na Fort Lauderdale in 2015 wordt de tweede editie van de Swatch Beach Volleyball FIVB World Tour Finals van 13 tot 18 september

georganiseerd in Toronto. Zowel bij de mannen als de vrouwen zullen 12 teams deelnemen. Het prijzengeld bedraagt 500 000 US dollars.

Hervorming World Tour

Volgend jaar zal men afstappen van het systeem van Grand Slams, Majors en Open toernooien. Elk toernooi zal een aantal sterren krijgen. Dit gaat van 1 ster tot 5 sterren. Een toptoernooi

: 1. PER 2. CRO 3. COL 4. KAZ 5. CUB 6. MEX 7. AUS 8. ALG . Resultaten Final Four in Almaty (KAZ): 1/2 finale PER - CRO 1 - 3; KAZ - COL 3 - 2.

PI 3 & 4 : PER - COL 3 - 2. PI 1 & 2 : CRO - KAZ 3 - 0. Kroatië promoveert dus naar groep 2

Groep 2

Ook hier speelden acht landen vier toernooien. Na afloop van 6 wedstrijden voor elk land was de rangschikking: 1. PUR 2. DOM 3. BUL 4. POL 5. ARG 6. CZE 7. CAN 8. KEN. Resultaten Final Four in Varna : 1/2 finale PUR - DOM 1 - 3; BUL - POL 1 - 3. PI 3 & 4 PUR - BUL 3 - 1; PI 1 & 2 : DOM - POL 3 - 2. Dominicaanse republiek promoveert naar groep 1.

Groep 1

Onze Yellow Tigers speelden tijdens het derde toernooi, na dit in Rusland en Macau, op Turkse bodem de perfecte wedstrijd tegen het gastland. Door hun 1 - 3 overwinning met setstanden 18-25, 14-25, 25-21, 21-25 wisten ze hun plaats in de hoogste groep te behouden. De rangschikking na afloop van de 9 wedstrijden was : 1. USA 2. CHN 3. RUS 4. BRA 5. NED 6. SRB 7. ITA 8. JPN 9. TUR 10. THA 11. BEL 12. GER.

De Final Six werd in Thailand gespeeld door de top vijf + het organiserend land. De zes landen werden onderverdeeld in twee poules van drie. Hier kregen we volgend resultaat : Poule A : 1. BRA 6pt 2. RUS 3pt 3. THA 0pt Poule B : 1. USA 6pt 2. NED 2pt 3. CHN 1pt

1/2 finale: BRA - NED 3 - 0 (25-18, 25-16, 25-23)
USA - RUS 3 - 0 (25-20, 25-23, 25-14)
PI 3 & 4 : NED - RUS 3 - 2 (18-25, 23-25, 30-28, 25-21, 15-9)
PL 1 & 2 : USA - BRA 2 - 3 (25-18, 17-25, 23-25, 25-22, 9-15)

Het 'dreamteam' van deze Final Six zag er als volgt uit :
Receptie - hoek : Sheila Castro (BRA) en Kimberley Hill (USA)
Middenspeelsters : Rachel Adams (USA) en Thaisa Menezes (BRA)
Opposite: Lonneke Sloetjes (NED)
Libero: Lin Li (CHN)
Spelverdeelster : Nootsari Tomkom (THA)

zal 4 of 5 sterren hebben. Het is de bedoeling het aantal toernooien drastisch uit te breiden zodanig dat in een zo groot mogelijk aantal regio's beachvolley gepromoot zal worden. Het WK beach zal in 2017 doorgaan van 28 juli tot 6 augustus in Wenen.

WK U19

Dit WK ging door in Larnaca (Cyprus). Zowel bij de mannen als de vrouwen ging de overwinning naar een Braziliaans duo. Bij de vrouwen versloegen Duda - Victoria in de finale Daalderop - Van Driel uit Nederland met 2 - 0. Renato - Rafael deden dit bij de mannen met dezelfde score tegen de Zwitsers Breer - Hausserer.

Volleybal

World Grand Prix

Groep 3

Acht landen speelden in het totaal vier toernooien met telkens vier landen. Na 6 wedstrijden voor elk land kregen we volgende rangschikking

Volleybal worldwide

Natalia Pereira van Brazilië werd uitgeroepen tot MVP.

World League

Groep 3

Voor de 12 deelnemende landen werden 6 toernooien met 4 teams georganiseerd. De topdrie van de rangschikking na 6 wedstrijden speelde de Final Four samen met organisator Duitsland. Na afloop van de 6 wedstrijden kregen we volgende rangschikking: 1. SLO 2. GRE 3. TPE 4. MNR 5. VEN 6. QAT 7. ESP 8. TUN 9. GER 10. MEX 11. KAZ 12. PUR Resultaten Final Four in Frankfurt: 1/2 finale GER - TPE 3 - 0; SLO - GRE 3 - 0. PI 3 & 4 GRE - TPE 3 - 1; PI 1 & 2: GER - SLO: 1 - 3.

Vice-Europees kampioen Slovenië veroverde daarmee het recht volgend jaar te spelen in groep 2. Topscorer van de finale was Tine Urnaut met 17 pt.

Groep 2

Voor de 12 deelnemende landen werden 9 toernooien met 4 teams georganiseerd. De topdrie van de rangschikking na 9 wedstrijden speelde samen met organisator Portugal de Final Four. Na afloop van de 9 wedstrijden kregen we volgende rangschikking: 1. CAN 2. TUR 3. NED 4. FIN 5. CZE 6. CHN 7. EGY 8. SVK 9. CUB 10. KOR 11. JPN 12. POR. Resultaten Final Four in Matosinhos: 1/2 finale POR - NED 3 - 1 (25-22, 26-24, 17-25, 29-27) CAN - TUR 3 - 0 (26-24, 25-17, 25-23) PI 3 & 4 NED - TUR 3 - 1 (25-23, 28-30, 25-22, 25-22); PI 1 & 2 CAN - POR 3 - 0 (25-19, 25-20, 25-15).

Canada won al haar wedstrijden in groep 2 en promoveert dus naar groep 1. Gordon Perrin (19 pt) en Nicholas Hoag (14) waren de topscorers van Canada in de finale.

Groep 1

Onze Red Dragons kenden een schitterende start op het eerste toernooi dat doorging in Australië. Onder impuls van Sam Deroo werd eerst het gastland met 3-0 verslagen en werd daarna de kers op de taart gezet met een 3 - 2 zege tegen Frankrijk. Dit resultaat was al voldoende voor het behoud in groep 1. Wie echter dacht dat hiermee het maximaal

haalbare bereikt was, kwam van een koude kermis thuis. In Rome werd, zonder Sam Deroo, eerst de USA tot een vijfsetter gedwongen en daarna Australië opnieuw met 3 - 0 geklopt. In Nancy werden zowel Polen als Brazilië gedwongen tot een vijfsetter. De rangschikking na 9 wedstrijden zag er als volgt uit: 1. BRA 2. USA 3. SRB 4. FRA 5. ITA 6. RUS 7. IRI 8. BEL 9. ARG 10. POL 11. BUL 12. AUS.

De top vijf speelden samen met organisator Polen de Final Six in Krakau. Poule A: POL - FRA 3 - 2, POL - SRB 1 - 3, FRA - SRB 3 - 2. Eindstand: 1. SRB 4, 2. FRA 3, 3. POL 2. Poule B: BRA - ITA 3 - 0, ITA - USA 3 - 1, BRA - USA 3 - 2. Eindstand: 1. BRA 5, 2. ITA 3, 3. USA 1. 1/2 finale SRB - ITA 3 - 2 (23-25, 25-21, 25-23, 18-25, 15-11); BRA - FRA 3 - 1 (25-16, 23-25, 28-26, 33-31) PI 3 & 4: ITA - FRA 0 - 3 (23-25, 21-25, 20-25) PI 1 & 2 SRB - BRA 3 - 0 (25-22, 25-22, 25-21).

Na vijf zilveren en drie bronzen medailles was het de eerste gouden medaille voor Servië in de World League. Het leverde Servië een cheque op van 1 miljoen US dollar. Marko Ivovic van Servië werd uitgeroepen tot MVP.

Het 'dreamteam' zag er als volgt uit: Receptie- hoek: Wallace (BRA) en Ivovic (SRB) Middenspelers: Mauricio (BRA) en Lisinac (SRB) Opposite: Rouzier (FRA) Spelverdeler: Gianelli (ITA) Libero: Grebrennikov (FRA)

TransfERNIEUWS

* Yellow Tigers **Lise Van Heck** en **Hélène Rousseaux** spelen volgend seizoen in Turkije bij Besiktas. **Charlotte Leys** blijft in Galatasaray.

* **Laura Heyrman** blijft bij Modena, **Freya Aelbrecht** verlaat Bergamo en speelt voor Monza.

* **Dominika Sobolska** verlaat Montichiari en keert terug naar Polen waar ze zal spelen voor Dabrowa Gornicza.

* **Karolina Goliat** verlaat Vicenza en gaat eveneens naar Polen waar ze

zal spelen voor Atom Trefl Sopot. In de Poolse competitie vindt ze haar vriendin **Kaja Grobelna** terug bij Lodz.

* **Valerie Courtois** en **Dominika Strumilo** spelen volgend seizoen in de Bundesliga voor Dresdner SC.

* **Illa Van de Vijver** speelt ook nu weer in Slovenië voor Calcit Ljubljana.

* **Angie Bland** verlaat Nantes en speelt voor Mulhouse. **Els Vandesteene** blijft in Nantes.

* Bij Paris St.-Cloud blijft het Belgisch potentieel ongewijzigd. **Stijn Morand** blijft trainer en **Nina Coolman**, **Maud Catry** en **Aziliz Divoux** spelen ook volgend seizoen in Parijs.

* **Liesbet Vindevoghel** heeft na het totaal onverwacht behalen van de Franse titel haar contract verlengd bij St.-Raphael.

* **Seppe Baetens** speelt volgend competitiejaar in Frankrijk in Liga A voor Nantes Rezé Metropole.

* Vermits Beauvais geen licentie meer kreeg voor Liga A en B moest **Gert Van Walle** op zoek naar een ander team. Zo speelt hij in Polen voor het pas gepromoveerde Katowice.

* **Bram Van den Dries** verlaat AZS Osztyń en speelt volgend seizoen in Frankrijk in Liga A voor Spacer's Toulouse.

* **Simon Van de Voorde** blijft bij Trentino, **Pieter Verhees** blijft bij Monza, **Tomas Rousseaux** verlaat Monza en gaat naar VfB Friedrichshaven waar hij **Vital Heynen** als trainer zal vinden.

* **Kevin Klinkenberg** verlaat het Poolse Bydgoszcz en speelt volgend seizoen in Italië voor Top Volley Latina

* **Igor Grobelny** blijft in Polen maar verhuist van Czarni Radom naar Cuprum Lublin

* **Matthias Valkiers** verlaat Menen en speelt voortaan voor het Roemeense Volei Zalau.

Tekst: Fernand Walder
Foto's: FIVB

“Lindemans Aalst: passion meets spirit”

Walter Colson uit het Limburgse Lommel is de nieuwe 'general manager' van VC Lindemans Aalst in de EuroMillions League, de Liga A bij de mannen. VC Lindemans staat voor het oude Asse-Lennik. Die clubnaam verdwijnt naar de archieven. De Brabantse vereniging uit het Pajottenland verkaste eerder in 1997 van zaal 'Jo Baetens' in Lennik naar het Molenbos in Zellik. Nu volgt de tweede grote verhuis, een nieuwe verrijzenis, naar de nieuwe sporttempel zaal Schotte in Erembodegem, de grootste deelgemeente van Aalst. De verhuis van Brabant naar Oost-Vlaanderen gaat gepaard met nieuwe ambities, sportieve doelen en vele dromen.

We ontmoeten Walter Colson en het nieuwe bestuurslid Nadia Delens op de zonovergoten Masters BK beach in Knokke. Twee mensen met een volleybalmicrobe, tot in hun diepste vezels. Hun woordenvloed over de nieuwe toekomst is nauwelijks te stuiten. Het enthousiasme spat in het rond. De verhuis naar Oost-Vlaanderen is een hele uitdaging. Echt geen klein bier. “De naam Asse-Lennik laten verdwijnen, was geen gemakkelijke beslissing”, aldus Walter en Nadia.

‘Den Oilsjteneer’

“We moeten op korte termijn de harten veroveren van ‘den Oilsjteneer’. Carnaval is zijn passie, hopelijk ook snel het volleybal. Ze zijn met 85.000, daar in Aalst. (lacht) Ik heb al een eerste wens. Dat onze nieuwe uitvalsbasis, zaal ‘Schotte’, heel snel veel te klein zijn,” straalt Nadia Delens veel gedrevenheid uit.

Walter Colson rijdt mee op datzelfde treintje van frisse, jonge euforie: “Passion meets spirit, zo luidt onze nieuwe slogan als ‘tagline’ bij het newlook clublogo, in zwart en wit, en met een vleugje oranje.

Laat me zeggen: ik zie in het geheel een verborgen smiley.”

“Passie staat voor sportieve gedrevenheid, spirit(s) (geestrijke dranken) legt de link met brouwerij Lindemans (Kriek Framboise, Geuze, Lambiek als basisbier en Lindemans Appel Pecheresse). Speciaal in het assortiment is de Lindemans-gin, die in Aalst voor ons door De Moor wordt gestookt”, vult Nadia Delens aan. “Het lettertype van het logo is hetzelfde als dat van de nieuwe naamssponsor.”

De verhuis naar Aalst is een ‘verplichte keuze’, niet meer of niet minder. De club kon er niet langer onderuit. Walter Colson: “De zaaleisen worden door CEV en FIVB almaar verstrengd. Govok Gooik heeft inderdaad een sterke en gewaardeerde dameswerking en zet graag ietsje kleinschaliger stevig in op eigen inwoners. Maar zo’n kleine gemeente kan budgettair onmogelijk een mastodont van een sporthal neerpoten. Ook Asse-Relegem was geen optie. De nieuwe zaal is een mooi gadget, niks op af te keuren, maar helaas internationaal te klein en niet hoog genoeg.”

Dezelfde afstand

Nadia Delens: “Geen probleem. De vaste supporterskern reageert vrij goed op de verhuis. Ach, verandering roept altijd een beetje weerstand op, maar dat went wel. Het klopt dat hoofdstad Brussel ook wel iets wilde doen voor ons. Maar toch bleven die plannen nogal vaag. Brussel is dus geen optie meer, nu Aalst mooi in beeld kwam. Met voorzitter Jan Luppens, secretaris Lieven Van der Wulst en Erik Van Snick werden we in Aalst heel warm onthaald. Klein inside-weetje: ik ben zelf lid van de familie Lindemans, getrouwd met Dirk Lindemans. (grappend) Ik was supporter van VC Zellik, mijn man van Asse-Lennik. Niet onlogisch. De brouwerij is al meer dan dertig jaar sponsor van de club. Zo willen we graag meeschrijven aan een nieuw succesverhaal. We zullen onze achterban dan ook grondig informeren. Ik ben er zeker van: als de supporters een paar keer in Erembodegem zijn geweest, gaan ze overstag. Vanuit Lennik naar het Molenbos in Zellik rijden, of naar ‘Schotte’ in Aalst, is ongeveer even ver. (lacht) Ik zou graag een sfeertje willen bouwen zoals

op Tomorrowland. Onze fandag is gepland voor 2 oktober, daar krijgt ons trouw publiek al een voorsmaakje.“

Walter Colson: “Ik vertel je graag enkele details over zaal Schotte. Op de plaats waar ooit een leerlooierij floreerde, is een nieuwe sporttempel gebouwd. De hal heeft 9 terreinen, een VIP-tribune voor 400 man, een totale capaciteit van 2.000 plaatsen en een VIP-ruimte voor 300 diners. Het schitterende complex is eigendom van Sport AG Aalst. Behalve volleybal kan de turnkring beschikken over een olympische hal. Voorts is er judo, dans en fitness. En een leuk cafetaria.”

Vader en zoon

Pascal Debels werkte zich jaren te pletter om de club overeind te houden. Pascal blijft actief op diverse fronten, maar vader Colson wordt de nieuwe algemene manager. Pikant detail: zoon Martijn Colson verliet de club en koos voor Noliko Maaseik. “Ik ben op dat punt nogal zakelijk ingesteld”, lacht Walter Colson. “Mijn beslissing

stond totaal los van de keuze van mijn zoon: zijn terugkeer naar Limburg. Dat ik hem niet meer persoonlijk kan volgen, zal een beetje pijn doen. Ik kijk zo een beetje met gemengde gevoelens toe. We zullen elkaar sportief willen verslaan. Maar oké, ieder gaat zijn eigen weg en zo sta ik ook achter de keuzes van Martijn. Hij kreeg al vier keer een aanbieding uit het Maasland. En Maaseik is absolute top. Professioneel, heel ambitieus.”

Er is overigens een parallel merkbaar in de aanwervingspolitiek en het sportieve beleid. Nadia Delens: “Net als Noliko Maaseik biedt VC Lindemans Aalst jong talent te kans om topniveau te halen. Om zo de poort open te beuken naar het buitenland. Onze nieuwe kern kleurt inderdaad zéér internationaal. Engels wordt de voertaal. Het verhaal is snel verteld. Goeie Belgen zijn niet dik gezaaid. De Belgische vedetten kiezen voor Frankrijk, Polen, Turkije en Italië. Alweer ook niet abnormaal. Kijk naar de heren voetballers. Geen enkele Rode Duivel speelt in België, geen

enkele. We zijn in het topvolley dus ook vertrouwd met de input van veel buitenlanders. Vorige jaren kozen we al voor die politiek. Dat waren vooral Nederlanders, maar ja, Nederlanders zijn ook geen Belgen, hé”, lacht ze fijntjes. “Het aanbod op de interne markt is te schraal. Kijk: de nieuwe bondscoach van de Rode Duivels is zelfs geen Belg, maar een Spanjaard. Zijn assistent is evenmin van Belgische origine. Dat wil ik toch even duidelijk stellen, als kritische vragen worden afgevuurd over onze transferpolitiek.”

Eigenheid bewaren

In eigen land wil VC Lindemans Aalst het allerhoogste nastreven. “Doorgroeien naar de top. Niet te vaak struikelen over Roeselare of Maaseik of Antwerpen”, zegt Walter Colson. “Ik bouw wel een beetje reserve in. Mag ik, ja? Ons eerste seizoen in Aalst wordt een overgangsjaar. Maar als het kan, wil ik niet lang ter plaatse trappen. Het is aan coach Johan Devoghel om van alle nieuwe spelers, nu nog een samenraapsel van

Nadia Delens, Frank Depestele en Walter Colson op de Masters BK Beach in Knokke.

individueel, een fantastisch clubteam te maken. Ik twijfel er niet aan dat we toffe tijden tegemoet gaan.”

Dat klinkt Nadia Delens van brouwerij Lindemans als muziek in de oren. “Frank Depestele heeft een jaar bijgetekend. Prima zo. Misschien doet hij na 2017 ook nog voort. Dat kan, dat mag. Hij is de ideale man om onze youngsters in goede banen te leiden. Er zal in de club een nieuwe wind waaien, ook ‘oldie’ Frank Depestele is heel waardevol bij onze groei in Aalst. Zeker voor de verspreiding van onze nieuwe clubnaam. Eén ding is zeker - Walter Colson knikt, nvr. - de verhuis lijkt misschien op een totale revolutie, maar we blijven trouw aan onze eigen Lennikse sfeer en mentaliteit. Aalst is een feeststad. Als het aan ons ligt, is het voor de volleybalclub ook elk weekend fiësta. We zullen er alles aan doen om het vuur van het Molenbos in Aalst te introduceren.”

Europese CEV Cup

Europees gaat VC Lindemans Aalst de strijd aan in de CEV Cup. De eerste wedstrijd spelen ze tegen de Israëlische ploeg Kfar Saba. In verdere rondes wacht mogelijk de Franse topclub Tours VB. Nadia Delens: “Ik ben aangesteld als hoofd van de cel ‘event en beleving’. Ik hoop dus verschillende toevenementen aan de supporters aan te bieden. Ik krijg de hulp van een groot bestuur. Vele handen maken licht werk. En Walter is de geknipte man om in een coördinerende rol alles tot in de puntjes uit te stippelen.”

Zeven nationaliteiten

Aan de pass: Frank Depestele en Kamil Droszynki (Pol);
hoofdaanvallers: Reinis Pekmanis (Let) en Roman Abinet;
middenmannen: Michael Parkinson (Ned), Ivan Mihalj (Kro) en Wannes De Beul;
hoekaanvallers: Lou Kindt, Adrian Staszewski (Pol), Laane Tijmen (Ned) en Samuel Walker (Aust/GB);
libero: Philipp Kroiss (Oos).

Technische staf: hoofdtrainer: Johan Devoghel. T 2: Geert Walravens: assistent-coach en hoofd-teammanager. T 3: Pieter Roesems. Scouting: Glenn Colemonts en Pieter Roesems. Teammanager: Ellen De Maeseneer. Wedstrijdverantwoordelijke: Jo Torrekens. Kiné: Staf Moyson. Clubarts: Renaat Verhoeven. Fysiek trainer: Nick Audooren.

Algemeen manager: Walter Colson. Nieuwe website: www.lindemansaalst.be.

Het oefenprogramma

Op 14/9: Lindemans Aalst-Noliko Maaseik (17u.); 17/9: Noliko Maaseik-Lindemans Aalst; 20/9: Lindemans Aalst-Tourcoing (15u45 in Molenbos in Zellik); 27/9: Lindemans Aalst-Antwerpen (15u45 in Molenbos in Zellik); 30/9-1/10: stage in Nancy (Fra); 5/10: Tourcoing-Lindemans Aalst; 8/10: Lindemans Aalst-Nancy (in Molenbos); 9/10: driehoekstoernooi Lindemans Aalst, Nancy en Shanks Guibertin (in Molenbos). Sommige beginuren zijn nog niet bepaald.

Tekst: Leo Peeters
Foto: Bart Vandenbroucke

Wavoc Waverse

“Drive in de club houden in ruil voor laag lidgeld”

Wavoc Waverse behaalde het voorbije seizoen drie sterren bij het Jeugdsportfonds. Voldoende redenen om eens langs te gaan en de vereniging in de kijker te plaatsen. Voorzitter Rudi Jans nam de uitdaging onmiddellijk aan om samen met zijn medewerkers hun clubwerking voor te stellen.

Het verhaal van de voorzitter

‘Mijn volleybalverleden is een beetje bizar. In mijn humaniorajaren speelde ik wel met de schoolploeg volleybal maar nadien ben ik snel overstapt naar het voetbal. Zeventien jaar geleden startte ik evenwel terug met volleybal. Het werd competitie bij Wavoc. Elke ploeg was verantwoordelijk voor het organiseren van een clubactiviteit, wat maakte dat je snel was geïntegreerd bij de club. Naast het aanbieden van volleybal gaf de club

me ook heel wat sociale contacten.

Nadien zijn de dochters beginnen volleyen bij de jeugd. Volleybal vulde al snel het weekschema met in de week trainen en in het weekend match spelen en supporteren voor de dochters.

Zo raakte ik snel betrokken bij de organisatie van de club. Het eerste engagement was als trainer van een gewestploeg, daarna penningmeester en nu sinds één jaar voorzitter.

Wavoc is een club waar spelvreugde

op de voorgrond staat. Daarnaast proberen we een kwalitatieve jeugdopleiding te voorzien. Onze jeugdcoördinatoren doen uitstekend werk. Ze hebben een jeugdbeleid uitgewerkt, motiveren onze eigen spelers om trainingen te geven, betrekken de ouders bij het volleybal. Ook de doorstroom naar de senioren begint zichtbaar te worden.

Doordat de activiteiten worden georganiseerd door de ploegen kunnen wij ons als bestuur toeleggen

op de verdere uitbouw van onze club. Het vinden van trainers is elk jaar een moeilijke opdracht. Ook het vinden van scheidsrechters en sponsors blijft een permanente uitdaging.

De 'onzichtbare' onmisbare kracht in het clubleven

Wavoc uit Onze-Lieve-Vrouwe Waver in de schaduw van Mechelen is een familieclub. Vaak wordt er om te lachen wel eens gesproken over "de club onder de kerktoeren".

Familie staat bij ons naast de sportieve prestaties zeker even centraal... Ondanks het feit dat wij niet kunnen rekenen op de grote sponsordeals, houden wij bewust het lidgeld laag om zo voor elk individu uit de maatschappij de kans op sporten te geven. In ruil hiervoor vragen wij natuurlijk dan iets meer om de drive in de club te houden. 'Je hebt de zichtbare personen, de bestuursleden, die hier een groot

'Elke ploeg was verantwoordelijk voor het organiseren van een clubactiviteit wat maakte dat je snel was geïntegreerd bij de club'

steentje aan bijdragen, maar even goed heel veel onzichtbare vrijwilligers die elke keer het beste van zich zelf geven.

Het zijn de kinderen die zich een zaterdag per jaar van deur naar deur slepen om wafels te verkopen, het zijn de kookouders op de clubweekends, de tappers in een sportpaleis, de organisatoren van diverse evenementen, de ouders en leden die naar onze kaas-en wijnavond komen, de papa's die zich verrijken met de bieren van het leven op onze beursavond of de trainers die zich haast belangeloos inzetten om spelers en speelsters het plezier van volleybal te schenken.'

'En waarom? Omdat het een band schept en we samen aan een club werken, waar we samen willen aan bouwen.'

'Zonder deze onzichtbare kracht,

'Ik speel graag volley omdat enkele vriendinnen in de volleybalschool zaten en vroegen of ik ook wou komen proberen. Ik vond het meteen fijn.'

'Wavoc is dichtbij waar ik woon.'
'De wafelverkoop vind ik echt leuk. Dan gaan we met de oudere meisjes van deur tot deur om zo wafels te verkopen.'
'Ik vind onze jeugdcoördinator Maarten de leukste'

'Mijn grote droom is ooit met de Yellow Tigers naar de Olympische Spelen te gaan!'

Eline, 11 jaar

'Mijn vrienden speelden volleybal, dus ging ik ook eens proberen. Volleybal is echt een topsport waar ik me goed voel.'
'Ik speel hier bij Wavoc omdat dichtbij is.'

'De interclubtoernooien zijn het leukste. Dan ik kan tegen mijn vrienden spelen en hier veel van leren.'

'Ik ga soms naar de 1ste ploeg kijken en ben dan vooral fan van Rik, Ilias en mijn trainers Kevin en Dieter.'

'Ik wil later bij de Red Dragons spelen.'

Stef, 11 jaar

'Ik speel graag volleybal omdat ik het een leuke sport vind en ik hier veel vrienden heb.'

'Wavoc is dichtbij en mijn vriendinnen spelen hier ook volleybal.'

'Alles is zo leuk bij Wavoc.'

'De U13 meisjes zijn de leukste van de club!'

'Mijn superdroom is dat ik steeds zeer veel plezier zal blijven hebben aan deze sport en dat ik later op zo'n hoog mogelijk niveau kan spelen.'

Nina, 11 jaar

zouden we als club niet kunnen overleven. Het is wat ons zo typeert.'

Het is de bedoeling om binnen enkele jaren met onze talentvolle jeugd te kunnen meedraaien op provinciaal niveau zowel bij de mannen als de vrouwen.

Een belangrijke doelstelling is de komende jaren ons vrijwilligersbeleid meer vorm geven.'

De mooiste gelukke uitdaging

'Enkele jaren geleden zijn we gestart met een vernieuwde jeugdwerking. Twee jeugdcoördinatoren hebben de jeugdvisie hertekend. Een jeugdcharter behoort nu ook tot het pakket van ons beleid. De jeugdtrainers krijgen begeleiding en interne opleiding. De ouders ondersteunen de werking, zodat trainers en assistent-trainers zich volledig kunnen toeleggen op de uitbouw van het sportieve.'

Dé droom van de club

'De eigen jeugd laten doorstromen naar onze seniorenploegen, is waarschijnlijk een klassieke droom van elke vereniging die een goede jeugdwerking verzorgt. Onze hoop is ook om met mannen- en vrouwenploeg op provinciaal niveau mee te draaien.

Al enkele jaren proberen we om zo hoog mogelijk te eindigen in de bekercompetitie. We organiseren hiervoor specifieke trainingen. We

'Zonder deze onzichtbare kracht, zouden we als club niet kunnen overleven. Het is wat Wavoc zo typeert.'

hebben al enkele halve finales en finales mogen spelen. Er wordt voor veel ambiance gezorgd door de supporters. Zeker de moeite waard om te mogen dromen dat we eens een finale mogen winnen....' Dus dat is dé droom van onze club!

Tekst verzameld door Luc De Leenheer

“Volley zal ik niet snel vergeten”

* **Frederik Delanghe** blikt terug op zijn volleycarrière. Hij was een ‘lefgozer’ die door Pisani als 15-jarige reeds voor de leeuwen gegooid werd zonder dat hij het echt beseftte. “Ik speelde zeven jaar bij Lennik en ik had de eer om ook zeven jaar met Jo Baetens te kunnen samen spelen.”

* Je hebt veel volleytrainers meegemaakt, Frederik. Wie waren de beteren? “**Enrique Pisani** was voor mij de professor ‘avant la lettre’. Pisani heeft ook Jo Baetens leren de jump service doen. Hij maakte van mij een completer speler, zeker qua lenigheid en motoriek. Daarna heb ik Marc Spaenjers als trainer gehad. Hij vervulde mij als technisch/tactisch spelverdeler.

* Welke sport zou je eventueel beter achten dan **volleybal**? “Volley staat helemaal bovenaan omdat deze sport zo compleet en complex is. Zo is wielrennen nog veel meer op fysiek gericht, idem ook bij basketbal... Maar wel meestal spannend!”

* Ik heb het aanvoelen dat je nog voor 300% met de **sport** meeleeft. Frederik: “Absoluut, alle sporten hebben mij steeds geboeid en dat zal zo blijven! Maar ik zal zeker nooit het volleybal helemaal

Frederik Delanghe

laten vallen, integendeel! Zeer zeker: integendeel!”

* **Steffy Merlevede en Inge van Meensel**, de sportredacteurs bij Sporza over hun job. “De voetbalwereld is het meest macho, maar in de disciplines waar ik kom, ben ik altijd met veel respect behandeld,” weet Steffy. “Al is het voor mannelijke journalisten gemakkelijker om persoonlijke contacten op te bouwen met de spelers, maar ik heb me wel altijd welkom gevoeld.”

* En ze gaat verder: “Ik zie niet in waarom een vrouw niet evenveel van **voetbal** zou kunnen weten als een man. Er zit toch geen voetbalgen in hun hersenen dat wij missen?”

* “Toen ik bij 4FM (nu Joe FM) werkte, heb ik ooit de **Chippendales** geïnterviewd. Een vriendin van mij hield de microfoon vast, omdat zij het spektakel ook graag van dichtbij wilde zien. (lacht)”

* “Ik heb de voorbije maanden een paar Rode Duivels mogen bellen. Die mannen zijn mediagetraind en blinken uit in nietszeggende clichés. In de Belgische competitie is het bijna even erg.” **Inge van Meensel**: “Gelukkig zijn er nog andere, leuke sporten. Het is een verademing als je naar het turnen, zwemmen of volleybal mag gaan...” **Steffy**: “... waar ze blij zijn dat je komt en waar ze nog spontaan zijn.”

* Wie is de moeilijkste **vedette** in jullie branche? Steffy: “In het volleybal zie je weinig sterallures.”

Tekst: Dany De Vriese

Foto: website Guibertin

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
45ste jaargang, nummer 1, september 2016

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

Is deze kapoen de nieuwe kampioen?

10%
korting

"Topsport begint in Uw turnzaal"
Janssen-Fritsen helpt U met 10% septemberkorting

Bestel online met kortingscode "RIO"

Voor alle actievoorwaarden zie www.janssen-fritsen.be/acties

www.janssen-fritsen.be

janssen • fritsen

Fandag

Yellow Tigers

3 september 2016

Sportoase Leuven

Gratis inkom

15u00 SmashVolley (sportkledij vereist)

16u15 Handtekeningsessie

18u00 Belgian Yellow Tigers - Polen

